Največji slovenski dnevnik v Združenih državah
Velja za vse leto . . . $6.00
Za pol leta $3.00
Za New York celo leto . $7.00
Za inozemstvo celo leto $7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in the United States.
Issued every day except Sundays and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CORTLANDT 2876 | Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879. | TELEFON: CORTLANDT 2876

NO. 59. — ŠTEV. 59. | NEW YORK, FRIDAY, MARCH 12, 1926. — PETEK, 12. MARCA 1926. | VOLUME XXXIV. — LETNIK XXXIV.

DRŽAVNO LASTNINSTVO PREMOGA

Angleška kraljeva komisija je zavrnila načrt za nacijonalizacijo vseh rovov in za daljše ure, a je obrazložila reorganizacijo te važne industrije. — Komisiji načeluje Sir Herbert Samuel.

LONDON, Anglija, 11. marca. — Včeraj zvečer so bila objavljena priporočila premogovne komisije Sir Herbert Samuela za reorganizacijo angleške premogarske industrije. Ta priporočila obsegajo tristo tesno tiskanih strani ter predstavljajo kompromis med zahtevami delodajalcev in premogarjev.

Komisija, katero je imenovala angleška vlada, da preišče vzrok depresije v industriji tekom dobe podpiranja industrije, je zavrnila nacijonalizacijo premogovnikov kot nedelavno Na drugi strani pa je zavrnilo poročilo zahteve delodajalcev glede daljših ur in nižjih mezd. Delodajalci so trdili, da je to neobhodno potrebno, če se hoče rešiti industrijo.

V poročilu komisije je naslednjih šest najbolj važnih točk:

1. Napako, storjeno prej, da je padlo lastninstvo rovov v privatne roke, naj se popravi, in premoga naj se polasti država potom nakupa ali potom proglašenja državnega lastninstva.

2. Amalgamacija številnih sedanjih manjših skupin produkcije je zaželjiva in praktična. Zakonodaja naj v takih slučajih določi prisilni prenos interesov na temelju obstoječih najeminskih pogodb.

3. Pospešili naj bi se tesnejši stiki med premogarsko in sorodnimi industrijami.

4. Obstoječe določbe glede raziskavanja naj industrija razširi s podporo države.

5. Ustvari naj se agencije, posebno za prodajanje Ustanoviti bi bilo treba vladni sistem za analiziranje in izbiranje premoga. Avtoritete glede premoga naj bi dobile polnomoč, da se lotijo podrobne prodaje.

6. Obstoječi mezdni dogovor sistema je zdrav, a potrebni so amendmenti v metodah za ugotovljenje dobičkov. Delavni dan sedmih ur in pol pod zemljo naj ostane. Uvede naj se načrte za delitev dobičkov.

Poročilo obsoja nadaljevanje vladne podpore za industrijo ter pravi, da bi morala stati industrija na svojih lastnih nogah.

— Mi ne izražamo nobenega mnenja glede tega, če je bila podpora zadnjega julija neizogibna, vendar pa smo mnenja, da ni mogoče braniti nadaljevanja te podpore. Podpora naj preneha koncem avtorizirane dobe ter naj se je nikdar več ne ponovi.

Nacijonalizacijski načrt, katerega je zagovarjala premogarska federacija, je komisija zavrnila, ker vsebuje "ekonomske nevarnosti" in ker ni "niti delaven, niti ne nudi jasne socijalne pridobitve".

Po mnenju komisije bi imela nacijonalizacija za posledico, da bi se morala država lotiti izvažanja premoga. Država bi postala trgovec s premogom, kar bi po mnenju komisije dovedlo do mednarodnih komplikacij. Poročilo tudi ceni, da bi stala nacijonalizacija 350,000,000 funtov.

Komisija svari javnosti, da se ne more njenega načrta uporabiti takoj in da ni vsezdravilno sredstvo za vse zadrege industrije. — Treba bo mesecev, da se ga inavgurira, — in let, da se ga spravi v polno obratovanje.

Preporod angleške trgovine s premogom je po mnenju članov komisije odvisen od treh stvari: — od večje uporabe znanosti pri pridobivanju in porabi premoga; drugič od večjih produkcijskih in razdeljevalnih skupin in tretjič od večjega družabništva med delodajalci in delavci.

Tihotapec obsojen.

BURLINGTON, Vt., 11. marca. Danes je bil obsojen Lieb Rittermann na eno leto ječe, ker so mu dokazali, da je vtihotapil v Združene države za $122,000 demantov.

Prozorno železo.

LENINGRAD, Rusija, 11. marca. — Profesor Misovski z radijskega zavoda trdi, da lahko napravi s pomočjo radijskih gamažarkov vlito železo prozorno, če ni debelo več kot 30 centimetrov.

Mladenič obsojen v dosmrtno ječo.

Sin bogatih starišev je bil obsojen na dosmrtno ječo. — Arthur Rich je kriminalno napadel mlado dijakinjo.

MASON, Mich., 11. marca. — Senzacijonalni proces proti dva in dvajset let staremu Arthurju Richu, sinu nekega tvorničarja in milijonarja v Battle Creek, Mich., ki je obtožen kriminalnega napada na Lujizo King, dijakinjo Battle Creek College, je bil včeraj zvečer zaključen. Porotniki so po dva in dvajsetih minutah spoznali mladega krivim, nakar ga je sodnik Collingswood obsodil na dosmrtno ječo.

Obravnava je trajala sedemnajst dni ter vzbudila pozornost vse dežele. Obramba je trdila, da je mlada dijakinja pila, nosila kratka krila, kadila cigarete ter se udeleževala nočnih orgij in da je s tem izzvala obtoženca, da se je pregrešil nad njo. Obtožba pa se je glasila, da je mladi mož kriminalno napadel deklico, potem ko ji je razbil spodnjo čeljust in več drugih kosti in ko je ležala napol nezavestna.

Stariši deklice stanujejo v Washington, Pa.

Ko je bila proglašena obsodba, je omahnil George Rich, predsednik Rich Steel Products Company, na ramo svoje žene ,ki je sedela poleg njega. Obtoženi je nato objel stariša ter ju držal oklenjena, ko je porotnik za porotnikom potrdil obsodbo.

Obtoženi in njegovi stariši so pričakovali oproščenja, ker se ni mogla v prvem procesu porota zediniti.

Stresemann prodrl s svojimi zahtevami.

Nemčija bo sama pripuščena v svet Lige narodov.—Pričakujejo odobrenja Brianda.—Nemčija je izvojevala svojo prvo zmago izza leta 1914, ko ni hotel Luther obljubiti sedežev za Špansko, Brazilijo in Poljsko.

ŽENEVA, Švica, 11. marca. — Nemčija je zmagala včeraj v svojem boju, da stopi v svet Lige narodov brez Poljske, Španske ali Brazilije. Ta pristna zmaga nemške diplomacije, prva take vrste izza dni pred svetovno vojno, bo završena danes, ko bo dospel iz Pariza min. predsednik Briand.

Pričakovati je, da bo Nemčija formalno sprejeta v Ligo v petek in da bo v soboto pripuščena v svet Lige, kjer bo stalna članica, na temelju enakosti z Anglijo, Francijo, Italijo in Japonsko, ki so štiri temeljne članice. Včeraj je bilo objavljeno, da bosta kancelar Luther in zunanji minister Stresemann, zastopnika Nemčije, v soboto zvečer odpotovala iz Ženeve v Berlin.

Vsa upanja, da se poveča svet Lige proti želji Nemcev, so izginila včeraj, ko sta dr. Luther in Stresemann na konferenci z zastopniki Anglije, Francije in Italije vztrajala trdno na svojem stališču ter celo namignila, da bosta prisiljena odpotovati iz Ženeve, če ne bodo državniki Lige kmalu uravnali svojih diferenc.

Tekom neformalnega sestanka je izjavil Sir Austen Chamberlan, da je treba na vsak način rešiti problem. Vsi so spoznali, je dostavil, kako resen bi bil položaj, če bi ne mogli najti rešitve ter se obrnil na miroljubnega duha navzočih. Njegove pripombe so bile naslovljene na one narode, ki zahtevajo trajne sedeže in ki so zapretili, da bodo zapustili Ligo, -e jih ne dobe. Očividno je izgubil angleški zunanji minister vsako upanje glede povečanja Lige v sedanjem času, vspričo odločnega stališča Nemcev. V imenu Francije je izjavil Boncour, da bi nezmožnost uravnave pomenjala krizo, ne le za Ligo, temveč za vso Evropo. Formalni sestanek sveta se bo vršil danes ob štirih popoldne, ko bo sklenjena uravnava na temelju nemških pogojev.

Nemški delegatje so pojasnili na sestanku, da ne iščejo v Ženevi nikakih diplomatičnih prednosti. Glede vprašanja povečanja sveta so izjavili, da vztrajajo pri svojem sklepu le raditega, ker hočejo, da izvleče iz Nemcev neke vrste obljubo glede bodočih sedežev v svetu, v namenu, da potolaži francosko javno mnenje vspričo očite nemške zmage in da pomiri tudi tri razočarane kandidate, — Poljsko, Špansko in Brazilijo.

MOKRAŠKE SILE SO OTVORILE BITKO

Mokraške sile so v kongresu otvorile bitko. — Senator Reed iz Missouri je imenoval suhaške agente, ki love v zanjke državljane s pomočjo žensk, navadne lopove. — Tinkham je v poslanski zbornici izjavil, da je sedanja moralna dekadenca najhujša v vsej svetovni zgodovini.

WASHINGTON, D. C., 11. marca. — Mokraški senatorji, katere vodi senator Bruce, so bili jezni, ker so se izjalovili njih napori za javna zaslišanja glede izvedenja prohibicije ter so sklenili vsled tega, da ponesejo boj v senat.

Senator Reed is Missourija je obsodil kot lopove prohibicijske agente, ki se poslužujejo žensk kot vade in drugih zaničevanja vrednih metod pri poskusih, da zasačijo kršitelje prohibicije. Senator Reed je tudi prečital ugotovilo governerja Victorja Donahey-a, iz Ohija, suhača in odličnega demokratičnega kandidata za predsedniško nominacijo leta 1928, v katerem je napadel prohibicijske uradnike ki so streljali na avtomobile v katerih ni bilo nikake pijače.

Kongresnik Tinkham iz Massachusettsa je predložil poslanski zbornici številke, ki kažejo, da so se razne aretacije radi pijanosti v distriktu Columbia pomnožile za skoro 112 odstotkov, dočim se je pomnožilo prebivalstvo le za 34 odstotkov izza leta 1919.

— Zgodovina ne zaznamuje nobene take popolne moralne dekadence v tako kratkih letih kot je ta,—je rekel Tinkham, potem ko je prečital druge statistike glede zločinov v okraju v primeri s številkami pred petnajstimi leti. — Nobeno drugo glavno mesto sveta se ne more primerjati z glavnim mestom Združenih držav glede nepostavnosti, nereda in povečanja zločinov.

— Propadanje vere po vsej deželi, — je rekel, — je posledica dejstva, da so cerkve zanemarile svoje verske posle, se lotile politike ter pričele ukazovati, kaj naj ljudje jedo in pijejo.

Kongresnik Tydings iz Marylanda, ki se bo najbrž potezal za mesto v senatu kot naslednik senatorja Wellerja, je navedel biblijo ter rekel, naj ga takoj pošljejo v pekel, če je greh sedeti s par prijatelji pod drevesom kakega vročega poletnega dne ter piti "mint julep".

Kongresnik Black iz New Yorka je pozval predsednika Coolidge-a, naj vodi boj za modifikacijo. Hotel je, naj predsednik objavi, kakšne informacije je mogel zbrati glede učinkovanja prohibicije.

Kongresnik Celler je pripovedoval, kako lahko je mogoče dobiti v Denverju pijačo. S tem se je spustil v kontroverzo s kongresnikom Timberlake iz Colorado, ki je bil mnenja, da je Colorado ena najbolj suhih držav v Uniji.

Kongresnik Somers iz New Yorka je razdražil suhače s predlogom, naj se vrši v vsakem kongresnem okraju na vladne stroške referendum, da se določi, kateri okraji žele modifikacije suhaških postav. Vprašali naj bi volilce, če se zavzemajo za 2.75 odstotno pivo in šestodstotno vino.

Predlagani načrt okrajnega pravdnika Bucknerja iz New Yorka za državni referendum in državno postavo, ki bi prepovedovala vse, kar je močnejše kot pivo in vino, je odobrila zveza proti prohibicijskemu amendmentu.

Obdolženi Cowen je bil oproščen.

Porotniki so se posvetovali samo eno uro in dvainjdvajset minut. — Cowen je omedlel, ko je slišal pravorek. — Oblasti bodo poskušale razrešiti zagonetko.

Joseph H. Cowen, ki je bil obdolžen, da je s kladivom ubil moža svoje ljubice, je bil včeraj v Elisabeth, N. J., oproščen. Porotniki so se posvetovali eno uro in dvaindvajset minut.

Ko je slišal Cowen pravorek, se je onesvestil.

Iz prejšnjega poteka obravnave navajamo naslednje podrobnosti:

Joseph Cowen, katerega dolže, da je umoril s kladivom svojega prijatelja, Williama Clarka, je bil na prvi dan obravnave skrajno miren, a naslednjega dne so ga živci zapustili in jokal je, ko je pričal v svoji lastni obrambi pred poroto v Elizabeth, N. J.

Bledi mož je izgubil vso kontrolo nad seboj ob besedi "ječa", katero je izgovoril njegov zagovornik, McGeehan. S tihim glasom je izjavil Cowen, da je star eno in trideset let. Odgovoril je tudi na vsa druga vprašanja, tikajoča se njegovega življenja do dne 3. novembra preteklega leta, potem ko je bil ubit njegov prijatelj, William Clark, v njegovi garači v Hillside, N. J.

Takrat je vprašal McGeehan: In od takrat naprej ste bili v ječi?

Cowen je zardel v obraz ter s silo in izgovoril par besed: — Niso me spustili ven, — je vzdihnil. — Imeli so me zaprtega cele mesece.

Okrajni pravdnik je pričel nato s križnim zaslišanjem. Skušal je dokazati, da je bilo zaposlenje Cowena kot železniškega delavca skrajno nestalno in da je sicer dajal Mrs. Clark, vdovi umorjenega in njeni materi darove, da pa ni podpiral svoje lastne žene in otroka, dokler ni bil prisiljen.

McGeehan je bil takoj na nogah, ko so omenili zakonske težkoče Cowena ter stavil predlog, naj se zaključi proces. Sodnik Kalish pa je odklonil ta predlog na temelju, da je domnevana ljubezen Cowena do Mrs. Clark zadosten motiv za zločin, če je bila tako intenzivna, da je dovedla Cowna do tega, da je pozabil svojo ženo.

Okrajni pravdnik se je nato takoj lotil ljubezni Cowena do žene umorjenega moža in dobil priznanje, da je Cowen v šali naprosil Mrs. Clark, naj se loči od svojega moža ter pobegne ž njim.

— Ali ste jo poljubili? — je vprašal pravdnik.

— Poljubil sem jo, — je odvrnil obtoženi ter povesil pogled.

Okrajni pravdnik je zaslišal Cowena natančno glede njegovih gibanj v noči umora, med enajsto uro zvečer in prvo uro naslednjega dne. Cowen je rekel, da je zapustil dom svojega brata po enajsti uri, da pa je imel težkoče s svojo karo in da jo je popravljal dve uri.

Roparji oplenili tovorni vlak.

Roparji so razdelili vlak ter spustili vozove, o katerih so domnevali, da vsebujejo alkohol, po strmih tračnicah.

PEORIA, Ill., 11. marca. — Danes zjutraj so ustavili v bližini tukajšnjega kraja banditi tovorni vlak Minneapolis & St. Louis železnice, odpeli par vozov, o katerih so domnevali, da vsebujejo alkohol ter jih spustili po strmih tračnicah. Strojevodja so prisilili, da se je odpeljal z ostalim vlakom naprej. To je sporočil šerif ter opozoril na dejstvo, da so roparji komaj pred par tedni na sličen način ukradli večjo množino alkohola z nekega vlaka Rock Island železnice.

Iz štiridesetih vagonov obstoječi vlak so roparji razdelili na dva dela. V bližini Trivoli je zapazila posadka, da postaja tovor lažji. Neki zavirač, ki je hotel preiskati stvar, je zadel na oboroženega človeka, ki mu je rekel, da iščejo on in njegovi tovariši smodke in žganje in da imajo dovolj tovornih avtomobilov, da odvedejo vsebino dveh vagonov. Dočim je en bandit stražil zavirača, so preiskali ostali vseh 22 vagonov ter odšli z velikim plenom.

Velika nesreča v Dalmaciji.

BUDIMPEŠTA, Madžarska, 10. marca. — V nekem poročilu iz Belgrada na Pester Lloyd se glasi, da se je tekom nekega hudega viharja ob dalmatinski obali potopilo petdeset ribiških čolnov s posadkami vred.

Potres v Peru.

LIMA, Peru, 11. marca. — Tukaj se je pojavil ponoči močan potres. Prebivalstvo je vse preplašeno pobegnilo na prosto. Potres ni povzročil posebne škode.

DENARNA IZPLACILA
V JUGOSLAVIJI, ITALIJI IN ZASEDENEM OZEMLJU

Danes so naše cene sledeče:

JUGOSLAVIJA:

1000 Din. — $18.70 2000 Din. — $37.20 5000 Din. — $92.50

Pri nakazilih, ki znašajo manj kot en tisoč dinarjev računamo poseben 15 centov za poštnino in druge stroške.

Razpošilja na zadnje pošte in izplačuje "Poštni čekovni urad".

ITALIJA IN ZASEDENO OZEMLJE:

200 lir ..... $ 9.10 500 lir $21.75
300 lir ..... $13.35 1000 lir $42.50

Pri naročilih, ki znašajo manj kot 200 lir, računamo po 15 centov za poštnino in druge stroške.

Razpošilja na zadnje pošte in izplačuje Ljubljansko kreditno banko v Trstu.

Za pošiljatve, ki presegajo PETTISOČ DINARJEV ali pa DVATISOČ LIR dovoljujemo po mogočnosti še poseben popust.

Vrednost Dinarjem in Liram sedaj ni stalna, menja se velikrat in nepričakovano; iz tega razloga nam ni mogoče podati natančne cene vnaprej; računamo po ceni tistega dne, ko nam pride poslani denar v roke.

POŠILJATVE PO BRZOJAVNEM PISMU IZVRŠUJEMO V NAJKRAJŠEM ČASU TER RAČUNAMO ZA STROŠKE $1.—

Denar nam je poslati najbolje po Domestic Postal Money Order ali po New York Bank Draft.

FRANK SAKSER STATE BANK

82 Cortlandt Street New York, N. Y.

Telephone: Cortlandt 4697

GLAS NARODA
(SLOVENE DAILY)

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)
Frank Sakser, president Louis Benedik, *treasurer*
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt St., Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
"Voice of the People"

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Za celo leto velja list za Ameriko in Kanado — $6.00	*Za New York za celo leto* — $7.00
Za pol leta — $3.00	*Za pol leta* — $3.50
Za četrt leta — $1.50	*Za inozemstvo za celo leto* — $7.00
	Za pol leta — $3.50

Subscription Yearly $6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izkaja vsaki dan izvzemši nedelj in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošiljati po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 82 Cortlandt Street New York, N. Y.
Telephone: Cortlandt 2876.

"ZA SLOVENSKI DOM V GREATER NEW YORKU"

Newyorški zobozdravnik M. J. Pleše nam je poslal člančič s prošnjo, naj bi ga brezplačno objavili v četrtek dne 11. marca.

Sporoča nam:

da je odbor za Slovenski Dom v Greater New Yorku izvedel, da je po velikem New Yorku razširjeno mnenje, da je nemogoče postaviti Slovenski Dom;

da so tega mnenja povečini oni, ki še verjamejo, kar piše Glas Naroda, ki je skušal dokazati, da je Slovencem v Greater New Yorku absolutno nemogoče zgraditi svoj lastni dom;

da je bil Glas Naroda takoj od početka, ko se je sprožila ideja Slovenskega Doma proti temu, da bi se gradil Slovenski Dom;

da nima proti tej ideji nobenega drugega povoda kot dejstvo, da je ni sprožil on;

da je princip Glasa Naroda podirati, kar kdo druga začenja;

da so vsi vzroki proti Slovenskemu Domu iz trte izviti;

da pozivlja odbor Slovenskega Doma Glas Naroda ali kogarkoli drugega na javno debato o tem vprašanju;

da bo odbor preskrbel in plačal dvorano in da bo večina poslušalcev razsodila, kdo ima prav.

Gospod Pleše ni le vzoren katoliški mož, pač pa tudi odličen potvarjalec resnice, ker pravi, da je Glas Naroda v svojem uvodnem članku dne 22. januarja "pisal in skušal dokazati, da je za Slovence v Greater New Yorku absolutno nemogoče zgraditi svoj lastni dom".

Tega ni Glas Naroda nikdar pisal, ker predobro ve, da je mogoče v New Yorku še vse kaj drugega spočeti in zgraditi ter obesiti nekaterim lahkovernim Slovencem na vrat oziroma naprtiti na grbo.

V New Yorku je bilo mogoče osnovati Jugoslovanski Import in Eksport;

v New Yorku je bilo mogoče sezidati slovensko cerkev;

v New Yorku je bilo mogoče ustanoviti Adria Motor Company.

Vse to je bilo ustanovljeno deloma z delnicami, deloma s prostovoljnimi prispevki. Vse to in še dosti drugega.

In kaj imajo newyorški Slovenci danes od tega? Vprašajte tistega, ki je dal svoje težko prislužene groše, pa vam bo povedal.

Izmed vseh zgoraj omenjenih naprav in ustanov obstoji dnole še slovenska cerkev. Prodati je ni mogoče, ker je škofovska, ne pa slovenska lastnina.

Nadalje pravi dični gospod Pleše, da je bil Glas Naroda takoj od početka, ko se je sprožila ideja Slovenskega Doma proti temu, dab i se gradil Slovenski Dom.

Gospodu zobozdravniku povemo, da je bila sprožena ideja Slovenskega Doma v New Yorku že takrat, ko gospod Pleše sploh še ni vedel, koliko zob ima sesavec njegove sorte; da so Slovenci nameravali graditi Slovenski Dom že takrat, ko se jugoslovanskemu doktorju niti sanjalo ni, da se mu bo vse v pest smejalo, ko bo samega sebe proglasil nekakim kulturnim voditeljem newyorških Slovencev.

Pred dvanajstimi leti, ko ni bilo ne kvot in ne prohibicije, ko je bil zaslužek v primeri s stroški boljši kot je sedaj, ko so bila zemljišča po smešni ceni naprodaj, ko je bilo mogoče dobiti z desetimi tisočaki nekaj desetkrat boljšega kot danes s petdesetimi, se je pojavila ideja Slovenskega Doma v New Yorku.

Pojavila se je in propadla, ker je bila proti nji klika, kateri danes načeljuje gazda Pleše.

Nasprotniki te klike so bili toliko gentlemanski, da je niso ovirali pri gradnji slovenske cerkve, katera naj bi bila splošno nadomestilo za Slovenski Dom.

Glas Naroda ni sprožil ideje slovenske cerkve, pa ji kljub temu ni nasprotoval, ker je bilo navdušenje zanjo kolikortoliko pristno in ker je šlo res le za gradnjo cerkve, ne pa za kako drugo stvar.

Glas Naroda je bil pa odločno proti vsakomur, kdor je hotel pod napačnimi pretvezami sesati denar iz slovenskih rojakov.

Ko se je pred par leti začela kampanja za slovensko cerkev v Brooklynu, je bil Glas Naroda prvi, ki je povedal ljudem, da škof zaenkrat pod nobenim pogojem ne dovoli Slovencem cerkve v Brooklynu, ker ima prežalostne izkušnje s slovenskimi frančiškani v Greenpointu.

Kljub temu so pa še naprej pobirali za cerkev ter imeli v mislih Slovenski Dom.

Ker je pa treba enkrat z resnico na dan, so končno priznali, da je šla brooklynska cerkev rakom žvižgat ter da se bo nabrani denar porabil za Slovenski Dom.

Ko bo nabranih par tisočakov, se bodo gospodje najbrž zopet premislili ter potrdili trditev Glas Naroda, da se Slovencem v sedanjih razmerah Slovenski Dom ne izplača.

Do tistega časa se pa tudi škof lahko premisli (kjer je nekaj tisočakov, se škofje ponavadi hitro premislijo) in denar bo romal v namene, katere skrivajo globoko v sreu sedanji agitatorji za Slovenski Narodni Dom.

Če ste se naveličali navadnih...

CELO navadne vam bodo ugajale nekaj časa. Toda navadne se hitro naveličaste, če živite dolgo časa ž njo.

En ducat in ena vrsta raznih cigaret se je v zadnjih dveh desetletjih povzpelo k slavi, samo zato, da so padle zopet v pozabljenje.

Helmars so vedno zavzemale svoje mesto na višku. Ista Helmar danes kot je bila pred dvajsetimi leti.

Seznanite se s

HELMAR

Kraljico izrednih cigaret.

Da prihranimo gospodu Plešetu stroške za javno debato in za dvorano, v kateri naj bi se vršila, smo na tem mestu pojasnili svoje mnenje.

Koncem konca le še kratka pripomba:

— Če bi se Slovenski Dom res izplačal, bi ga preko noči zgradil sam dr. Pleše, kajti sredstev ima dovolj. V tem slučaju bi mu ne bilo treba deliti dobičkov z delničarji.

Ker ne sluti nobenih dobičkov, je v svoji velikodušnosti sklenil, naj trpe delničarji izgubo in stroške.

Za nadaljna pojasnila vam je Glas Naroda vedno na razpolago.

Dopisi.

Moon Run, Pa.

Kakor hiti čas naprej, tako se tudi izpreminja. Tukaj pri nas se niso delavske razmere nič izboljšale, in kakor se obeta v tem letu, se menda tudi še ne bodo tako naglo. Brezposelnih je tukaj dovolj, pa tudi oni, ki imajo delo, niso zadovoljni. Večkrat se čuje od takih: — Da, res je, delo imam, toda si kljub temu nisem mnogo na boljšem; včasih je le en voz na dan. — Mnogo ljudi se je že izselilo d tukaj in več kompanijskih hiš je ostalo praznih. — Zima je dokaj huda tu; burja se poigrava s snegom dan na dan, tako da se moramo večinoma okoli peči držati.

Sporočiti moram tudi žalostno vest, da je nemila smrt pretrgala nit življenja našemu rojaku in prijatelju Johnu Kokal-u. Umrl je dne 5. marca in pokopali smo ga dne 7. marca. Bil je član dveh podpornih društev, in sicer društva št. 88 SNPJ in tukajšnjega samostojnega podopornega društva v Moon un., Pa. Pokojnemu sobratu sta gori omenjeni društvi poklonili vence v zadnji pozdrav; člani oben društev so ga spremili na njegovi zadnji poti. Pokojnik je bil vseskozi mož-poštenjak in imel je lepo število prijateljev. Doma je bil iz vasi Opale pri Žireh. Tu zapušča ženo in enega sinčka. Vdovi in njenemu sinčku izrekam svoje iskreno sožalje. Ti, dragi prijatelj, pa počivaj mirno in lahka naj Ti bo ameriška zemlja!

Pozdravljam vse Slovence in Slovenke, listu pa želim mnogo uspeha! F. Ambrožič.

Faust, Alta, Kanada.

Naznanjamo Vam, da imamo letos izvanredno gorko zimo. Indijanci nam pripovedujejo, da že petnajst let ni bilo take. Zaposleni smo ia žagi in delamo vso zimo. V Alberti je jako dosti dela, samo plača ni nič prida. V drugih ozirih smo pa popolnoma zadovoljni. List Glas Naroda redno dobivamo ter čitamo v njem raznovrstne novice. V našem kraju so naseljeni skoro sami Indijanci. So jako prijazni ljudje, le delati nočejo. Preživljajo se večjidel z lovom.

Vsem rojakom širom Združenih drav in Kanade želimo vesele Velikonočne praznike, tukaj se nahajajoči Slovenci iz občine Vinice: Joe Cestnik, Joe Berkopec, Janez Malič, Mate Zajec, Joe Trempus, Joe Flajnik, R. Rogina.

Selo Moste, Slovenija.

Gospod urednik:

Izgubil je nadležni sneg, prenehalo dolgotrajno deževje, popihnul je tihi veter in posušil cestno blato. Pobral sem jo zadnji teden v Ljubljano. Z menoj je vstopila v karo tudi neka gospodična z jako našminkanim obrazčkom in s kožuhovino obšitimi čeveljčki. V kari sta sedela že dva moža rdečih lic, katerima se je na prvi pogled poznalo, da sta mesarja. V pristnem ljubljanskem dialektu je rekel prvi drugemu: "Nekateri ljudje imajo namazana lica, jaz imam pa samo namazan jezik, mislijo, da so "shimmy", — pa so samo šema". (Tukaj se namreč imenuje vse "shimmy", kar je malo bolj modernega). Našišpana gospodična, katera se je čutila prizadeto, je izstopila na prvi postaji. Ponuditi bi ji sicer jaz moral svojo kavalirsko pomoč, a ker imam v tem oziru slabe izkušnje še od piknika v Smithwood parku, sem to rajše opustil.

Zadnjo soboto, 20. t. m. je praznoval g. A. Cerar-Danilo petdesetletnico kot igralec. Kako je priljubljen, ne samo pri svojih kolegih temveč tudi pri splošnem občinstvu, se je ta večer najsijajnejše dokazalo. Ob polsedmih zvečer so mu zapela skupna pevska društva podoknico. Pri tej priliki je bila skoraj cela Ljubljana na nogah, mislil sem, da sem na Times Square v New Yorku, čeravno ni bilo toliko čarobne svetlobe. Ginjen se je slavljenec zahvalil (meni je rekel, da je govor "špogov").

Pred predstavo "Deseti brat" v operi je sprejemal na odprtem odru. Ko se je 69-letni, na duhu in telesu še krepki jubilant v častnem spremstvu dveh gospodov prikazal izza kulis, ga je sprejel gromovit plosk, — le težko se je občinstvo pomirilo, saj so Ljubljančani vendar imeli priliko proslaviti jubilej svojega ljubljenca, malim otrokom, kakor tudi starejšim znanega "papači" Danila. Sledile so potem čestitke; čestital sem mu tudi jaz v imenu "Glas Naroda" in v imenu slovenskih kulturnih društev v New Yorku.

Nebroj šopkov, lovorjevih vencev in daril je bilo zadosten dokaz, kako priljubljen je g. Danilo v vseh krogih ljubljanskega prebivalstva.

Na izrecno željo jubilanta so nato igrali "Destega brata", v kateri je briliral v vlogi strica Dolfa.

Predstava je bila izvrstna, če bi smel kaj grajati, bi bilo samo to, da ženske na kmetskih svatbah vkljub temu, da so se tudi kmetice že jako modernizirale, ne plešejo v lakastih čeveljčkih. Ako se to v New Yorku zgodi pri slovenskih dilletantih, je to že odpustljivo, a ne tu, kjer imajo prvovrstne režiserje.

Četudi se ne mešam v politiko, vendar sem vprašal neko gospo, ako imajo ženske v Jugoslaviji splošno volilno pravico. "Ravno te ga bi nam še manjkalo", mi je odgovorila, "ali ne mislite, da delajo moški že s tem dovolj oslarij?" Nato sem seveda molčal — sapienti sat!

Ko sem se zadnjič sprehajal po Vodnikovem trgu, zagledam gostilno z napisom "Amerikanski bar". Radoveden kakor sem, podal sem se v notranjost tega okrepčevalnega tempeljna. Prijetno sem bil presenečen, da je vse, kar se tam dobi, prvovrstno. Kakor vodena pena rahli krofi po Din. 2, čašica vsakovrstne žgane pijače Din. 2; (samo samostanska slivovka Din. 2.50). Dobi se tudi izvrsten čaj in dobra vina. Razun tega je posestnik lokala g. Fabian tako prijazen star gospod, da ga vsak, kateremu je enkrat postregel, še drugič in tretjič rad obišče. Čudno se mi pa zdi, da me vselej kadar sem v bližini, rad trebuh boli, tako, da se moram iti zdravit z malim borovičkom.

Moja oba bela lajbelca sta oprana in zlikana, — enega nosim sam, enega pa Vam pošljem v prilogi, ako mislite, da boste ž njim pričarali malo bolj zgodnjo spomlad.

Želeč vsem svojim prijateljem Jožetom v Ameriki vse najboljše k njihovemu godu, pozdravlja Vas in vse gospode na 82 Cortlandt St. kakor tudi vse prijatelje Vaš

Jože.

Novice iz Jugoslavije

Žrtve svojega poklica na železniškem tiru.

Železniška služba zahteva vsako leto mnogo žrtev. Na teritoriju zagrebške železniške direkcije je bilo leta 1922 11 mrtvih, 11 težko in 39 lahko ranjenih železničarjev v izvrševanju službe. Leta 1923 je bilo 20 mrtvih, 16 težko in 48 lahko ranjenih; leta 1924 14 mrtvih, 20 težko in 55 lahko ranjenih; leta 1925 (podatki segajo samo do 15. oktobra) je bilo 16 mrtvih, 17 težko in 57 lahko ranjenih železničarjev.

Dvorec kneza Miloša se prenovi.

Kakor javljajo iz Beograda, bo starodavni dvorec kneza Miloša v Kragujevcu tekom letošnjega leta popolnoma prenovljen in je v to svrho dovoljen kredit v znesku 1 milijon dinarjev. Dvorec obdrži svoj stari slog, dogradi pa se eno nadstropje v dosedanji arhitekturi.

Premožen berač.

Zagrebška policija je nedavno prijela berača, pri katerem so našli 1700 Din. Dognalo se je nadalje, da ima mož v Vrbovcu lepo hišo, konje in kočijo.

Smrt starega borca.

V Podgorici v Črni gori je umrl po vsej Črni gori znani junak Periša Bogišević, 76 let star. Pokojnik se je kljub visoki starosti udeležil vseh zadnjih vojn za svobodo in ujedinjenje, v prejšnjih desetletjih pa je sodeloval pri vseh narodnih pokretih v Črni gori in je radi tega mnogo pretrpel.

Žrtev fašistovskega divjanja.

Na podlagi tiralice sušaške policije je aretirala zagrebška policija trgovca z ribami, Vekoslava Thiana, ki je bil že leta 1922 obtožen, da je ubil na Reki zloglasnega fašistovskega vodjo Ljubichicha. Po razpravi pred zagrebškim sodiščem je bil Thian, ki je jug. državljan, oproščen vsake krivde, ker se je sodišče postavilo na stališče, da je ubil svojega nasprotnika v samoobrambi, čeprav so skušali fašisti dokazati, da je izvršil umor iz koristolovstva. Thian je nato odslužil svoj vojaški rok in se potem stalno naselil v Zagrebu, kjer se je pokazal kot zelo korekten in pošten trgovec. Toda njegovi nasprotniki — reški fašisti — niso mirovali. Zbrali so nove priče, ki naj bi dokazale, da je imel Thian pri umoru grde namene. Ljubichich je bil znan kot zelo nevaren provokator. Počakal je Thiana leta 1922 v neki temni ulici na Reki in ga hotel prebosti, toda Thianu se je v težki samoobrambi posrečilo, da je svojega nasprotnika ubil.

Historične izkopnine.

V občini Črno Brdo v Bački so pri kopanju temelja za tamkajšnjo opekarno zadeli delavci na veliko množino grobov, v katerih so našli človeške kosti, nakitje, orožje, posode in druge predmete. Domneva se, da so ti grobovi izza križarskih časov.

Gnezdo nemoralnosti.

Beograjska policija je odkrila te dni v neki hiši v ulici carja Dušana shajališče poznanih beograjskih lahkoživcev in lahkoživk. Vdova židovskega trgovca, Sarina Albahari, je izvabljala v svojo hišo dekleta, s katerimi so se potem gospodje zabavali. Njeno stanovanje je bilo pravo shajališče za ljubavne sestanke. Albaharijeva in vsa dekleta ter mladeniči, ki so jih zasačili v njenemu stanovanju, so bili aretirani in izročeni sodišču.

PIRUHI za VAŠE v STAREM KRAJU

Še vedno lahko razveselite svojce v domovini za Veliko Noč, ako jim nakažete darilo v denarju potom brzojavnega pisma. Izplačilo se izvrši tekom enega tedna, stroški pa znašajo samo $1.—

FRANK SAKSER STATE BANK
82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Peter Zgaga

Ker je že toliko govorjeno o Slovenskem Domu v New Yorku, naj še jaz povem majhen primer.

Najbolj nesrečna dežela na svetu je Macedonija.

Vsi sosedje jo izkoriščajo: Srbi, Grki in Bolgari. Edina želja Macedonca je prostost.

Strahovite cene je že plačal za svobodo, pa ni bil nikdar deležen prostosti in svobode in se je vsled tega marsičesa naučil.

Macedonci pravijo Macedoniji Makedonija, samim sebi pa Makedonci, ter sploh uporabljajo črko "k" mesto "c". Oni ne rečejo "hočemo", pač pa "hokemo" in mesto "nečemo" pravijo "nekemo". No, pa to je njihova stvar.

Za javne shode in skupščine so jako navdušeni, ker že vnaprej vedo, da jim bo govornik godel najslajšo muziko o svobodi in prostosti.

Po vojni je prišel v Macedonijo slavni govornik, sklical je velikanski shod ter govoril — no, o čem drugem kot o prostosti in svobodi.

— Ali hočete svobodo, dragi Macedonci? — jih je pozival. — Ali hočete prostost in neodvisnost? — Ali hočete biti gospodarji na svojih tleh?

Take in podobne jim je trobil, in vsi navzoči so soglasno odgovarjali:

— Okemo, okemo!

Misleč da je vse dosegel, je udaril na drugo struno rekoč:

— Toda svoboda je dragocena, neodvisnost je neprecenljiva. Če hočete imeti vse to, morate tudi nekaj žrtvovati. Brez nič ni ničesar. Torej povejte, ali hočete kaj žrtvovati?

In Macedonci so se kot en mož naenkrat oglasili: — Nekemo, nekemo . . .

(Preveč govornikov so namreč že slišali in preveč obljub so že imeli v mislih, da bi odgovorili zlatoustemu pridigarju: — Okemo, okemo!)

*

V Ameriki se je začela splošna gonja proti prohibiciji.

Zanimivo je, da so za prohibicijo le tisti, katerim prohibicija nosi lepe dobičke, in tisti, ki imajo polne kleti vsakovrstnih pijač.

Ker je pa teh salamensko dosti, je dvomljivo, da bi nasprotniki prohibicije kaj opravili.

*

Kriza v Ligi narodov. Nemci pravijo, da bodo odpotovali domov.

Tak naslov sem čital včeraj zvečer v newyorškem dnevniku.

Po desetih ali dvanajstih letih je nerodno popravljati. Če bi imeli Nemci leta 1914 tisto pamet kot jo imajo danes, bi takrat lepo doma ostali.

*

Moj prijatelj Jože je oznanil spomlad — s svojim belim lajbelčem. Ker ni mogel osebno priti, mi ga je poslal po pošti.

Lajbelč je v našem uredništvu vsakomur na ogled. Izvanredno je majhen ter ima vse štiri varžete trdno zašite. Kulturna prispodoba mlade Jugoslavije, — ne pa prispodoba mojega prijatelja Jožeta.

*

Višek vsega je dosežen, kadar se začne Grdina rojakom s krožniki prilizovati. Dober tek, rojaki! Čast vam, trdne želodce imate!

*

Fant in punca sta sedela v mesečini. Njegova glava je slonela na njeni rami.

— Oh, kako je mehko tvoje rame! — je vzkliknil ves zadivljen.

In ona mu je vrnila kompliment z besedami:

— In kako je tvoja glava mehka . . .

*

Te dni je minilo petdeset let izza časa, ko je Bell izumil telefon.

Iznajdba pa še ni izpopolnjena. Le skušaj koga tirjati po telefonu za denar. Za vraga te ne bo razumel.

Henry Murger:

LA BOHEME

Slike iz življenja ciganov.

(Nadaljevanje.)

Na bližnjem zvoniku je bila ura enajst; glas vsakega udarca je prišel v sobo in je tam izzvenel v posmehljive zvoke, ki so — tako je bilo videti — govorili nesrečnemu Schaunardu: — Si pripravljen?

Umetnik je skočil na stol.

— Čas beži kot jelen, — je rekel, imam le še tri četrt ure časa, da si poiščem petinšestdeset frankov in novo stanovanje. Tega ne bom nikdar izpeljal, spada že preveč na čarovniško polje. No, dovolil si bom še pet minut časa. — In povesil je glavo med kolena ter stopil v prepade premišljevanja.

Pet minut je minilo in Schaunard je zopet dvignil glavo, ne da bi bil kaj našel, kar bi bilo podobno petinšestdesetim frankom.

— Gotovo ni druge poti, da pridem odtod, kakor da čisto naravno odidem. Vreme je lepo, moj prijatelj slučaj se mogoče izprehaja po solncu. Sprejeti me bo pač moral pod svojo gostoljubno streho, dokler ne najdem sredstva da se poravnam z gospodom Bernardom.

Ko je Schaunard nabasal žepe svojega površnika, globoke kot kleti, s tolikimi predmeti, kolikor so jih mogli držati, je slednjič zavil v robec nekaj perila in zapustil svojo sobo, ko je bil izpregovoril nekaj poslovilnih besed iz svoje stanovanje.

Ko je šel čez dvorišče, ga je nenadoma ustavil hišni vratar, ki je nanj prežal, kot je bilo videti.

— He, gospod Schaunard, — je vzkliknil in zastavil pot umetniku, — ali ne mislite na tisto? Danes je osmega.

"Dvakrat osem je šestnajst, odštejem šest, eno stran!

je pel napol glasno Schaunard; samo na tisto mislim.

— Malo ste zakasnili pri vaši izselitvi, — je že polu dvanajstih in nov najemnik, ki so mu dali v najem vašo sobo, utegne priti vsak trenotek. Treba bi se bilo podvizati!

— Potem, — je odgovoril umetnik, — pustite me torej iti. Grem po voz za prevažanje pohištva.

— Brez dvoma, toda preden se izselite, je treba poravnati še malo formalnost. Imam nalog, da vas ne pustim in da vam ne dovolim odnesti niti lasu, dokler ne plačate treh zapadlih terminov. Najbrž to lahko storite?

— Seveda, — je rekel Schaunard in stopil korak naprej.

— Če torej izvolite stopiti v mojo ložo, — je povzel vratar, — vam bom izročil pobotnico.

— Vzel jo bom, ko se vrnem.

— A zakaj ne takoj? — je vratar trdovratno vprašal.

— Grem v menjalnico. . . Nimam drobiža.

— Oh, oh, — je nemirno povzel oni, — po drobiž greste? Dr vam torej napravim uslugo, bom spravil ta zavojček, ki ga imate pod pazduho in ki bi vam mogel biti na poti.

— Gospod vratar, — je dostojanstveno pristavil Schaunard, — kaj mi morda ne zaupate? Ali mislite, da odnašam svoje pohištvo v robcu?

— Oprostite, gospod, — je odvrnil vratar z nekoliko bolj umerjenim glasom; — imam nalog. — Gospod Bernard mi je izrečno naročil, da vam ne pustim odnesti niti lasu, dokler ne plačate.

— A poglejte vendar, — odgovori umetnik in razveže svoj zavoj — to niso lasje, to so srajce, ki jih nesem k perici, ki stanuje poleg menjalnice, dvajset korakov od tu.

— To je nekaj drugega, — je rekel vratar, ko je bil pregledal vsebino zavoja. — Brez zamere, gospod Schaunard, — ali vas smem vprašati za vaš nov naslov?

— Stanujem v rue de Rivoli, — je hladno odgovoril umetnik, ki jo je kar najhitreje odkuril, stopivši na ulico.

— Rue de Rivoli, — je mrmral vratar in si vrtal s prstom nos, — to je res čudno, da so mu dali v najem sobo v rue de Rivoli in da niti niso prišli sem po pojasnila. To je pa res čudno. No, svojega pohištva ne bo prej odpeljal, dokler ne plača. Če se le ne bo drugi najemnik vselil baš v trenotku, ko se bo gospod Schaunard izselil. To bi nastal hrup na mojih stopnicah. Glej ga, glej, — je naenkrat vzkliknil in vtaknil glavo skozi lino, — moj novi najemnik je že tu.

Res je vstopil v vežo mlad človek z belim klobukom a la Louis XIII., na glavi; sledil mu je postrešček, ki se ni krivil pod bremenom, kot je bilo videti.

— Gospod, — je vprašal vratarja, ki mu je bil prišel naproti, — ali je moje stanovanje prosto?

— Ne še, gospod, pa bo vsak čas. Dosedanji najemnik je šel po voz, da mu bo prepeljal pohištvo. Sicer pa bi za sedaj lahko dali svoje stvari na dvorišče, gospod.

— Bojim se, da bo deževalo, — je rekel mladi mož in mirno žvečil šopek vijolic, ki ga je imel med zobmi; — moja premičnina bi se lahko pokvarila. Postrešček, — je pristavil ter se obrnil na človeka, ki je bil ostal za njim in ki je nosil krošnjo, naloženo s predmeti, ki jim vratar ni mogel dobro razvideti naravo, — položite to v veži in vrnite se v moje staro stanovanje po ono, kar je tam še dragocenega pohištva in umetnin.

Postrešček je razložil ob zidu več zaklopnih okvirov, ki so bili šest ali sedem čevljev visoki; njihovi listi so bili v tem trenotku naloženi drug vrh drugega, da je bilo videti, da se jih prav lahko razmakne.

— Čakajte, — pravi mladi mož postrešču in napol odpre enega izmed pokrovov ter mu pokaže luknjo, ki se je nahajala v platnu, — zgodila se je nesreča, napravili ste mi razpoko pri mojem velikem benečanskem ogledalu; glejte, da boste pozorni pri drugi vožnji, posebno pazite na knjižnico!

— Kaj naj pomeni to benečansko ogledalo, — je nergal vratar in se nemirno vrtel okoli okvirov, prislonjenih na zid, — ogledala ne vidim; a brez dvoma se šalite, jaz ne vidim drugega kot prislon: no, bomo že videli, kaj bodo drugič pripeljali.

— Ali mi vaš najemnik ne bo kmalu izpraznil stanovanja! Je že polu ene in rad bi se vselil.

— Mislim, da se sedaj ni zamudil, — je odgovoril vratar; sicer pa ni še nič hudega, ker vam še niso pripeljali pohištva, — je pristavil in poudaril zadnje besede.

Mladi mož je hotel odgovoriti, ko je stopil na dvorišče dragonec v ordonančni službi.

— Gospod Bernard? — je vprašal in potegnil pismo iz velike usnjate listnice, ki mu je visela ob boku.

— Tu je, — je odgovoril vratar.

— Tu je zanj pismo, — je rekel dragonec, — dajte mi prejemno potrdilo; — pri teh besedah je pomolil vratarju vzorec za pobotnice, ki ga je šel ta podpisavat v svojo ložo.

— Oprostite, da vas pustim samega, — je rekel vratar mladetmu možu, ki se je nepotrpežljivo sprehajal po dvorišču; — a tu je pismo od ministra na gospoda Bernarda, mojega gospodarja, grem, da mu ga izročim.

Ko je vstopil vratar v stanovanje gospoda Bernarda, se je ta ravno bril.

— Kaj hočete, Durand?

— Gospod, — je odgovoril ta in privzdignil čepico, — ordonanca je prinesel to za vas, prišlo je od ministra.

In pomolil je gospodu Bernardu pismo, ki je imelo na ovitku pečat vojnega ministrstva.

(Dalje prihodnjič.)

PESNIK IN KIPAR

Na levi je znani pesnik Edwin Markham, na desni pa slavni kipar Ulric Dunbar, ki je napravil kip "Virgilije", glavne junakinje Markhamovih pesnitev.

Landru je dobil naslednika.

Pariz ima zopet novo senzacijo, misterijozno kriminalno afero, v čije ospredju stoji komorni sluga Garnier Delormel. Pariške oblasti so prepričane, da so odkrile nov slučaj Landru in da ima zagonetni zločinec, ki se skriva pod 36 imeni, na vesti brezdvomno nebroj zločinov, predvsem pa umorov žensk.

Zločinca, ki spada med najrafiniranejše svoje vrste, zasledujejo kriminalne oblasti že več dni. Dasi ima policija na razpolago proti osumljencu ves dokazilni materijal glede njegove krivde, vendar še ni mogla ugotoviti njegovega pravega imena. Dozdevni Garnier Delormel se je tekom zadnjih štirih let v Parizu ter v drugih mestih izdajal pod 36 različnimi imeni ter je imel na razpolago tudi vse potrebne listine za 36 imen. Deloma je te listine sam napravil, deloma pa jih je za časa vojne v bolnicah pobral ranjencem. Da je bil popolnoma varen, se je mož temeljito naučil rojstnih letnic in datumov vseh 36 oseb ter si jih je tako dobro zapomnil, da se ni nikoli zmotil, ko jih je pripovedoval preiskovalnemu sodniku. Karakteristično je, da je ostal na vsa vprašanja, kdo je pravzaprav in kaj je, gluh ter da je le stereotipno ponavljal, da pohaja iz stare plemiške rodbine, in zato mu ni mogoče povedati svojega pravega imena, ker noče, da bi kompromitiral svoje sorodnike in jih pripravil v sramoto.

Preiskovalnemu sodniku se je rogal v obraz in ravnodušno pripustil, naj ga imenuje kakor mu ljubo: Delormel, Garnier, Dupont, Lardaux, Lamercele, Margat itd. Najljubše pa mu je, če mu reče g. X., ker hoče na vsak način ostati nepoznan. — Nekega dne boste že izvedeli, kdo da sem, in potem boste razumeli, kako pametno sem ravnal, da nisem izdal svojega imena. Vprašajte me, kar želite, moram vas pa opozoriti, da bo vsak moj odgovor glede moje identitete negativen.

Na vprašanje, katere šole je absolviral, je zločinec odvrnil, da si je na treh francoskih univerzah pridobil diplomo, vendar ni treba, da se izve, katere univerze je pohajal. Da je inteligenten, lahko dokaže: govori gladko latinščino ter pozna tudi grške klasike.

Ko mu je preiskovalni sodnik stavil vprašanje, zakaj je umoril hotelirko Banere in ustrelil vdovo Brousse, je neznanec prebledel ter trepetajoč izjavil: — Oba umora so izvršili drugi. Res je, da sem morilca skrival pri sebi. Ne morem vam pa izdati njegovega imena, ker sem prisegel, da ga ne izdam pod nobenim pogojem. — Pripominjam samo, da sta oba dozdevna morilca, ki sta bila radi teh umorov svoječasno usmrčena, nedolžna na teh zločinih. —

Tekom nadaljnih poizvedovanj se je ugotovilo, da se je zagonetni zločinec tudi bavil s kupčijo z dekleti. Pri njem so se našla pisma lastnika neke javne hiše iz Alžira. Iz pisem je razvidno, da je skušal neznanec odvesti dve mladi Francozinji v Alžir in jih tam prodati. Delormel je verjetno tudi identičen z možem, ki je pred dvema letoma v Versaillesu izvršil celo vrsto protimravstvenih činov.

Tekom zadnjih let je izginilo v Parizu več žensk. Nekatere so našli umorjene, o drugih ni bilo nikakega sledu. Nekatere teh zločinov so pripisovali prvotno zloglasnemu morilcu žensk Landruju. A umori so se nadaljevali tudi po Landrujevi smrti in policija se nadeja, da je s šestintridesetimenskim zločincem dobila v roke tega zagonetnega morilca mladih Parižank.

USODA KLOVNA

Na odru hipodroma v angleškem mestu Ashford je pred dnevi zblaznel klovn Charles Grantley. Njegova usoda je klavrična, od mnogih pesnikov in komponistov predočena usoda klovna: za masko grimase in komike se mnogokrat skriva globoka tragika. — Grantley je vedno hrepenel, da zaslovi kot velik traged. Toda vodje gledaliških podjetij zanj niso imeli razumevanja. Smejali so se mu in ga zaposlovali najraje v manjših komičnih vlogah. Kot klovn je dosegel velike uspehe in tudi njegovi dohodki so bili sorazmerno veliki. Lastnik hipodroma pa je imel namen, da hipodrom pretvori v malo gledišče. To se je zdelo našemu klovnu kot nalašč za dosego njegovega življenjskega cilja. Kot zadnje delo v hipodromu so hoteli igrati še revijo — "V sedmih nebesih", v čije glavni in najresnejši vlogi nastopi sam Gospod Bog.

Grantley je prosil vodjo podjetja, da podeli to vlogo njemu. Direktor pa je temu nasprotoval ter izročil vlogo drugemu, dočim je Grantley moral igrati vlogo razuzdanega peklenščka. Ker se je branil, so mu zagrozili z odpustom in ves obupan se je končno vdal, dasi je silno trpel.

Ko je je Grantley kot groteskni Mefisto prvič pojavil pred zastorom, ga je občinstvo viharno aklamiralo. Prišel je zadnji nastop — trenotek, ko Gospod Bog ravno naznanja zmago dobrega nad slabim. Ta hip je pridrvel Grantley napol gol na oder. Občinstvo je bilo mnenja, da gre za šalo, ki spada k igri, in je bilo vzhičeno od navdušenja. Grantley je s palico v roki navalil na igralca, ki je predstavljal Boga in zakričal: — Poberi se z odra, jaz sem pravi Bog! — Igralec je presenečen pobegnil. Sedaj šele je publika opazila, da se na odru odigrava resnična tragedija. Klovn je zbesnel ter venomer ponavljal: — Jaz sem vsemogočen! Hvala ljubemu Bogu, da mi danes zvečer ni treba več peti!

Blaznež je planil med publiko in začel še bolj besneti, da se je ljudi lotila prava panika. Šele po hudem naporu se je posrečilo uslužbencem podjetja, da so vtaknili nesrečneža v prisilni jopič in ga odpeljali v blaznico.

ALI VESTE —

da so bila pogajanja glede jugoslovanskega dolga v Združenih državah prekinjena, ker se je moral dr. Stojadinovič nenadoma vrniti v Beograd? Ali vsete, da Helmar poznajo in kade že nad petnajst let? Ko kupujete navadne cigarete, kadite tobak slabše kakovosti.

FRANCOSKA IN ANGLEŠKA MLADINA

V začetku vsakega šolskega leta odpotuje iz Pariza v London 250 dečkov in prav toliko jih gre iz Londona v Pariz. Ta izmenjava je posebno živahna zadnja leta, odkar se je angleška vojska borila na francoskem bojišču proti skupnemu sovražniku Nemcu.

Že pred svetovno vojno so hodili Francozi študirat na Angleško. Angleži pa na Francosko, toda število teh in onih je bilo minimalno. Vzrok temu je bilo nezaupanje francoskih in angleških staršev, ki niso vedeli, kam pridejo njih otroci, če jih pošljejo v tujino. Tudi so se bali i eni i drugi, da bi otroci utegnili zabresti na slaba pota, poglavitno zaradi neznanja jezika naroda, med katerega pridejo. Po vojni pa so se te razmere izpremenile.

Angleški in francoski pedagogi so napravili med seboj pogodbo, ki garantira vsako leto enakemu številu otrok bivanje in študiranje v sosedni državi. Preden odide francoska mladina na Angleško, angleška pa v Francijo, se sklene med roditelji otrok dogovor, ki vsebuje primerne garancije za oskrbovanje in nadzorovanje otroka. Starši navedejo svoje premoženjske razmere, povedo, kakšni so običaji življenja v družini in kakšen je značaj otroka, ki ga želijo poslati iz domovine. Na tej podlagi se dece porazdeli. Gleda se pri tem posebno na enakost, to je, da pridejo živahni otroci v okolico, ki odgovarja njihovemu temperamentu. Ekonomske in življenske razmere se na ta način izenačijo in otroci ne čutijo nobenega prikrajšanja.

Tako pride mladi Angležv francosko obitelj, mladi Francoz pa v angleško družino. Vsaka rodbina se mora zavezati, da bo postopala z otrokom kakor s svojim lastnim sinom.

Poleg pogodbe, ki jo medsebojno podpišejo starši, morajo otroci priseči. Njihova prisega pa se omejuje samo na to, da se bodo z vso vztrajnostjo in marljivostjo učili jezik naroda, med katerim bodo živeli. Ta sistem, ki je trajal doslej eno leto, nameravajo v bodoče podaljšati na tri leta in si od tega obetajo velikih koristi za dobre odnošaje francoskega in angleškega naroda v bodočnosti.

Iščem dva sina od moje sestre FRANKA in ANTONA TOMŠIČ, doma sta iz Bača, štv. 78, Primorsko. Pred 10. leti sta se nahajala v Delagua, Colo. Prosim cenjene rojake, če kdo ve kaj o njima, da mi poroča, ali pa naj se sama javita svojemu stricu: **John Nemec, Box 415, Oakmont, Pa.** (2x 11,12)

NAPRODAJ POSESTVO

na lepem kraju, obdelana zemlja, nad 10 velikih njiv, vrt s hišico, senožet in 8 johov gozda zelo zarašen, debela drevesa; vse v enem kosu. Ceni se $2,500.00 in poznano pod štev. 3, Velike Globoke pri Žužemberku.

Frančiška Ruttar,
5619 Carry Ave., Cleveland, Ohio.

Pozor čitatelji.

Opozorite trgovce in obrtniki, pri katerih kupujete ali naročate in ste z njih postrežbo zadovoljni, da oglašujejo v listu "Glas Naroda". S tem boste vstregli vsem.

Uprava 'Glas Naroda'.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDRUŽENIH DRŽAVAH.

PRISTNI BOLGARSKI ŽELIŠČNI ČAJ

H. H. VON SCHLICK
mož z Bolgarskim Čajem.

Vzemite ga vrelega za odpravo prehladov in zaščito proti influenci, gripi in pljučnici.

Zapomnite si, da izdeljujem Bolgarski Želiščni Čaj za nad 25 let ter ga danes milijoni uporabljajo za odpomoč v slučaju revmatizma, zaprtja ter želodčnih, jetrnih in ledičnih neredov.

Vprašajte svojega lekarnarja za moj pristni Bolgarski Čaj z mojim imenom na rdeči in rmeni škatlji. Priporočajo ga zdravniki in ga prodajajo lekarnarji vsepovsod 35c, 75c in $1.25.

Opomba: Velike družine naj bi imele mojo veliko škatljo za 5 mesecev. Pošljite mi $1.25 in jaz jo vam bom takoj poslal. Naslovite name: H. H. von Schlick, President, 824 Locust St., Pittsburgh, Pa.

PRVO
SKUPNO POTOVANJE V JUGOSLAVIJO
s parnikom "PARIS"
10. aprila 1926.

DRUGO SKUPNO POTOVANJE
s parnikom "PARIS"
22. maja 1926.

Potnike bo spremljal naš uradnik prav do Ljubljane. Pazil bo na prtljage in gledal posebno na to, da bodo vsi potniki udobno in brezskrbno potovali.

Na razpolago imamo posebni oddelek za naše potnike, najboljše kabine v sredini parnika z 2., 4. in 6. posteljami.

Vozni list stane do Ljubljane $116.77 z vojnim davkom in železnico vred, za tja in nazaj pa samo $206.00 in $5.00 vojni davek.

Vsi potniki, ki so se kedaj vozili s tem parnikom, so bili zadovoljni z vožnjo, kabinami, hrano, postrežbo, sploh z vsem tako, da so ta parnik tudi drugim priporočali.

Kdor želi potovati, naj se obrne za pojasnila čimprej na:

FRANK SAKSER STATE BANK
82 Cortlandt Street : New York, N. Y.

Slovensko - Amerikanski Koledar
za leto 1926.

je gotov in smo ga razposlali vsem, ki so ga do zdaj naročili.

Letos je zelo zanimiv in bo vsak zadovoljen.

Cena mu je 50c.

Kdor ga želi imeti naj pošlje znamke ali pa money order.

"GLAS NARODA"
82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA"!

Slovensko Amerikanski Koledar za leto 1926

ima sledečo vsebino:

Pesem
Koledarski del.
Poglavje o praznikih, letnih časih in mrkih.
Premogovna industrija v Ameriki.
Detektivska zgodba.
Svetovna mesta.
Divji konji v Montani.
Inženirska čuda preteklosti.
Gumij — novo zlato svetovne finance.
Strašna bolezen — rak.
Doživljaji lačnega v New Yorku.
Tam za brezami.
Sibirske slike.
Abdel Krim.
Dogodek na ladji.
Angleški državnik Lord Curzon.
Pleme in pol na Norfolk otoku.
Strup v kriminalistiki.
Izgubljeni kontinent.
Življenje v morskih globočinah.
Prodiranje v polarno ozemlje.
Amudsen o svojem polarnem poletu.
Hjalmar Branting.
Kitajska.
Sunjatsen.
Koliko se popije na svetu.
Ustroj telesa in značaj.
Načrt novega koledarja.
Pavel Hindenburg.
Smrt Roberta La Folletta.
Doživljaji v džunglji.
Vpliv nikotina.
Židovska univerza .
Uporaba nekaterih zdravilnih rastlin.
Vpliv podnebja na duševne bolezni.
Raznoterosti.
Smešnice.

KOLEDAR KRASI OBILO RAZNIH SLIK.

Cena 50c

Naročite ga takoj, ker smo ga tiskali le omejeno število.

'GLAS NARODA'
82 CORTLANDT STREET
NEW YORK CITY

BELE ROŽE

ROMAN V DVEH DELIH.

Za "Glas Naroda" priredil G. P.

45 (Nadaljevanje.)

Spini je vrgel oster pogled na njeno lepo, hladno lice, s črno obrobljenimi očmi, ki so ji dajale novo mikavnost.

— Kakšna simpatija, — tudi jaz nisem mogel spati, — je rekel. — Ne vem, kaj je bilo krivo tega, tuja okolica, rdeča luč na terasi ali pa sopara, — mogoče je prišlo vse skupaj ter pregnalo spanec. Sedaj pa me veseli, da sem prišel tako zgodaj ven.

Sklonil se je ter odtrgal cvetko, da si jo utakne v gumbnico.

— Da, — je rekla Sigrid brezbrižno, — sveži zrak de dobro, če ima človek glavobol.

— Gotovo, — zrak — in še kaj drugega, — je dostavil Spini. — Krasota tega parka me je naravnost očarala. Dosedaj nisem imel niti najmanjšega pojma o čaru severne narave. Ti hrastje, te smaragdno zelene trate, — sedaj razumem popolnoma nezavestno hrepenenje kneginje po domovini, katere ni še nikdar preje videla.

— In ravnokar ste imenovali to deželo barbarsko deželo z mrzlim solncem, — je rekla Sigrid suhoparno ter pričela iti naprej.

Spini je bil takoj ob njeni strani.

— Da, moj prvi občutek danes zjutraj na prostem je bil oni mraza, — je odvrnil smehljaje. — Mi Italijani pa imamo preveč smisla za lepoto, da bi mogli ostati krivični. Kar pa ima to solnce premalo gorkote zame, nadomešča vaša bližina, Sigrid.

Obstala je ter ga pričela meriti z mrzlim pogledom.

— Kdo vam je dal pravico imenovati me s krstnim nomenom, gospod markij? — je vprašala hladno in formalno.

— Vi sama, — se je glasil priprosti in zelo malomarni odgovor.

— Jaz? Samja se vam. — Mogoče je bilo položiti več zaničevanja v povdarek kot je storila Sigrid, a danes ga ni mogla razkačiti.

— Da, vi, — je rekel Spini mirno. — Madama Krištoforovič mi je rekla, da mi je vaš predlog preskrbel povabilo na visoki grad in raditega sem ga tudi sprejel. Zakaj in radi koga naj bi drugače prišel? Knez mi ni stopil dosti blizu, da bi se dal drugače povabiti od njega in kneginjo, vašo sestro, obožujem sicer kot svetnico, a človek ne roma k svetim podobam, če nimajo nikake čudnežе sile. Krivično postopate, če se hočete igrati z menoj, Sigrid.

Mlada grofica je zaničljivo vrgla glavo nazaj.

— Madama Krištoforovič je goska, — je rekla zelo odločno. — Ona rabi ravno slona za svojo Sašo . . .

— Prav kot da bi za trenutek mislili na to, da bom prišel sem radi Saše, — jo je prekinil Spini. — Jaz se držim enostavno sporočesnega mi dejstva, da ste vi povzročili to povabilo. Če pa bi to bodrenje, vam dobro znanih čustev, bilo le igra, vas pa svarim signorina contessina, da nisem človek, ki se pusti igrati s seboj.

— In jaz nisem ženska, katero se s pretnjami prisili k ljubezni, — ji je viselo na ustnih, a ni izgovorila teh besed. Če naj postane ta človek njemo orodje, ga ne sme napraviti topim.

— Rada bi vedela, zakaj se midva, kakorhitro sva sama, takoj skregava, — je menila po kratkem odmoru, popolnoma mirno. — Popolnoma brez pomena je, če vračam vaša čustva ali ne.

— No, mislil sem vendar, — je odvrnil smehljaje.

— Prav nič. — je odvrnila Sigrid. — Vzemimo celo, da bi mi bili več kot hočem pokazati, a med nama obstajajo nepremagljive ovire. V prvi vrsti varuh, katerega je imenoval moj oče zame.

— Knez Višjegradski? — je vprašal Cavaliere, presenečen.

— Da, — je prikimala Sigrid. — Na večer našega prihoda je prišel pogovor na vas in name. Mislim, da je tu posegla vmes madama Krištoforovič, ki se vedno breztakno vmešava v vse stvari. In takrat . . .

— Aha! — Spini se je vzravnal kot obstreljena zver, oči so dobile trd izraz, njegove poteze so bile spačene in obe roki stisnjeni. Hitro pa se je obvladal, ko se je Sigrid ozrla vanj ter s svojim mrzlim pogledom premotrila utis svojih besed.

— Kakšne vzroke bi mogel imeti knez proti moji osebitvi? — je rekel ošabno. — Preje, seveda preje, pred enim letom, sem bil le ubog plemič in kot tak malo zaželjiv za grofico Vrbsko. To sem dobro čutil — in molčal. Danes pa prihajam s sredstvi, ki mi omogočajo živeti z ženo zelo dostojno, in z naslovom, ki je višji kot onu grofov Vrbskih. Kaj more vsled tega imeti Knez Višjegrądski proti meni?

Sigrid je skomignila z ramama.

— Moj svak ni navedel svojih razlogov, — je odgovorila, ne da bi kazala vzhičenja. — Rekel je, da ne bi rad govoril o tem in vprašanja so nato brez pomena. Par stvari pa sem vendar spravila skupaj, — moj Bog, tako zanimivo je vedeti, zakaj se človek ne sme poročiti s kom kaj ne? Iris stoji duševno višje kot jaz, a ni nikdar imela kombinacijskega daru. In to je ravno moja močna stran.

— No, res sem radovedeŋ, — je vzkliknil Spini porogljivo.

Sigrid pa se ni dala spraviti iz svojega miru, — zasledovala je namreč cilj.

— Ali se spominjate stare ali pravzaprav navidezno stare kaščte, radi katere se je smešni profesor včeraj zvečer tako razvnel? — je vprašala ter uprla pri tem svoje oči vanj.

Spini se je vidno stresel.

— No? — je vprašal na kratko in ostro.

Sigrid se je nasmehnila, s kratkim zaničljivim smehljajem, kajti zadela je pravo struno in to jo je napravilo drzno.

— Ta profesor je slep kot so vsi učenjaki, — je menila, ne da bi obrnila pogleda od Spinija. — Medtem ko se je na drastičen način izražal glede povzročitelja ponarejenih starin, bi storil boljše, če bi opazoval vas in kneza. Na njih obrazih bi našel potrebno razsvetljavo za ta dober dovtip.

Spini pa ni delil mnenja Sigrid glede dobrega dovtipa. Kot razkačen panter je skočil proti njej, jo objel ter pritisnil njeno roko na porogljivo smehljajoča se usta.

— Moči, ženska! — je sopihal preteče. — Še ena beseda v tem tonu — in — — — njegov pogled je rekel več kot njegove besede, a Sigrid se je popolnoma obvladala, čeprav se je na smrt prestrašila. Nobenega poskusa ni vprizorila, da se oprosti iz oprijema Spinija. Zakaj? Nobenega človeka ni bilo v bližini. Ozrla pa se je komaj s pogledom, po katerem je cela tri leta zaman hrepenel.

— Mi vemo, kako smešno natančni so ti ljudje v takih stvareh, — je rekla mirno, a močno utripajočim srcem. — Jaz mislim o tem drugače, mislim drugače tudi o vas od včeraj zvečer. Pred menoj se je razgrnila eksistenca plemenitaša, potomca visoke hiše z zgodovinskim imenom, — eksistenca plemiča, kojega dolžnost je ohraniti na zunaj čast svojega imena. Lakota in neuspehi pa so slabi odvetniki in namen je moral takaj posvečati sredstva. O Ferrando, nisem vas poznala, — vas, mučenika visoke stanovske zavesti! Kaj pa govorim? Ali sem res dvignila masko svoje reserviranosti? Sedaj, ko vem, da vam nisem namenjena? Oprostite me, Ferrando Spini, — midva nimama sreče.

(Dalje prihodnjič.)

VNUKA ANGLEŠKEGA KRALJA

UNDERWOOD & UNDERWOOD, N. Y.

Gerald in George Lascelles, sinova princezinje Marije ter vnuka angleškega kralja. George je star tri leta, njegov bratec pa sedemnajst mesecev.

E. C. Grenville-Murray:

Vrtnica.

Lahko bi vam povedal ime stražnika, če ga ne bi bil pozabil; toda kar vem, je samo to, da si je, potem, ko je čul žalostno povest o deklici z vrtnico, zadal sam tri udarce po glavi s svojim krepelcem, kajti sklenil je, da ne bo dalje časa živel na svetu, kjer obstoja taka krivica. Jaz sem samo odobraval njegovo obnašanje pri tej priliki; ker pa ne ljubim gledati krvi, sem sledil mali deklici po ulici in izbrisal s svojega spomina vse, kar se tiče stražnika. Dekletce je bilo boso in je imelo umazano obleko, njene oči pa so bile temnorjave ko topaz. Pritiskala je vrtnico k svojim ustnicam z obema rokama, da ji jo bi hotel jutranji vetrič odnesti.

— Ta cvetlica prav lepo diši, moje drago dete, — sem vzkliknil in jo vprašal, ali mi jo hoče prodati, kajti pripravljen sem plačati zanjo katerokoli ceno, seveda primerno, to se pravi ne več ko dva groša. Ona pa se je naslonila na ograjo hiše, kjer je na vratih stalo napisano ime nagačevalca ptičev; odkimala je z glavo in mi odgovorila:

— To je najbolj dehteča vrtnica, ki je sploh kdaj zrastla pod solncem, in nihče ne ve, koliko je vredna in kako moč ima; jaz je pa nikdar ničem prodati in dati nikomur.

Pri teh besedah je lahno gladila cvetlico kakor kako ljubo bitje.

— Nikdar! — sem ponovil z obžalujočim glasom, in morda sem vzdihnil, kajti dvignila je svoje oči in me radovedno motrila trenotek; skoraj gotovo se je vprašala, ali sem mož, ki se mu sme verjeti.

— Morda, — je dodala z mehkejšim glasom, — morda jo bom vrgla proč, in potem jo lahko vi poberete, toda obljubiti mi morate, da boste vedno lepo ravnali mišmi in jim ne boste storili nič žalega. Bile so prijazne z menoj neko noč in so me pripravile do smeha, ko se ni nihče brigal, ali sem živa ali mrtva. Tisto noč je zmrzovalo in spala sem na pragu hišnih vrat, dokler ni prišel stražnik, podoben onemu, ki ste ga videli, in mi rekel, naj se odstranim.

Prenehala je govoriti in mislil sem, da je morala oditi v hišo nagačevalca ptičev, kajti izginila je bila na nerazumljiv način in ni je bilo videti niti na tlaku, niti izza ograje, izza katere so se mi menda režali vsi nagačeni ptiči v oknu. Vsekakor je pa vrtnica ležala na tleh, in tako sem jo pobral in vtaknil v svojo gumbnico.

V onem času je prebivala z menoj v mojem stanovanju miš, to- da ž njo nisem bil v dobrem razmerju. Pojedla je najboljša poglavja mojih knjig in opozoril sem jo, da me mora vztrajanje na tem potu dovesti do tega, da si izposodim mačko, čeprav sem našel še manj dopadenja kakor ona na tem povečanju najine družbe. — Ona se je pa tako malo brigala za moje grožnje, da si je celo vzela soproga. Ker sem videl, da bo družina kmalu narastla na šest ali osem članov, sem sklenil, da morajo miši poginiti ali pa se preseliti. Ko pa sem vtaknil vrtnico male deklice v svojo suknjo, se mi je zdelo, da sem zavezan s pogodbo, da pustim miš pri miru, da, celo, da ji postavim, kakor tudi njenim mladičem in soprogu, vsak večer kos sira, tako da ga lahko dobijo in v miru povečerjajo.

Ne morem razumeti razlike med ostalimi pomladmi in ono, ki mi jo je odprla ta vrtnica, toda čutil sem, da nisem več isti možak kot prej. Vrtnica je napolnjevala sobo s svojim duhom in me naravnost opajala; enako je očarala druge ljudi. Smehljaje sem hodil okoli in vsi ljudje so se mi prijazno smehljali; zdelo se mi je, da je ves svet srečen in vesel. Če sem prišel domov, je miš pritekla na preprogo in plesala veselja pred menoj, kakor da bi mi hotela pokazati, da me je že dolgo pričakovala z materinsko skrbjo. Cela družina je stanovala v enem mojih čevljev.

Ko je miška mekoč tako plesala pred menoj in me gledala in jaz njo, sem jo vprašal:

— Ali mi moraš povedati, ti srečna miška, odkod izvira moja sedanja sreča, veselje in zadovoljnost? Če mi danes to razložiš, ti odprem omaro z živili.

Miš mi je odgovorila s kretnjo, da vedno rada odgovarja na moja vljudna vprašanja. Splezala je na mizo, kjer je slučajno ležal odprt slovar. Napravila je s svojimi žobmi znak pri besedi PREVARA.

To je vse, kar sem mogel izvleči iž nje, kajti naglo je zbežala v svoj dom. Jaz pa sem odšel s svojo rožo, da vprašam izvedence, zakaj roža lepše diši in ima krasnejšo barvo ko vse druge. Izpraševal sem cestne prodajalke cvetlic in po cvetličarnah, pri umetnih vrtnarjih in znanstvenikih, in od vseh sem dobil isti odgovor:

— To je znamenita "roža prevare" in svetujemo vam, da se nikoli ne ločite od nje.

Takega namena tudi nisem imel kajti spomnil sem se, da mi je bosonogo dekletce dejalo, da nihče ne ve, koliko je roža vredna in kako moč ima; in po dolgem premišljevanju sem slednjič prišel do prepričanja, da imam vrtnico, koje vsak cvetni list predstavlja eno prevaro, to se pravi neko vsoto zaupanja in upa.

Ali naj vam povem, kako so ti lepi cvetni listi drug za drugim odpadali, ko sem hodil po svetu in se vedno manj smehljal, čeprav sem vrtnico nosil vedno seboj? Mislim, da je bil hotelski natakar, ki mi je odtrgal prvi list. — Zahteval sem francoskega črnega vina. Ko je postavil steklenico pred mene in se je odkrušil z rože list in padel poleg mojega kozarca, sem vedel, da bom pil kislico. Državnik mi je stresel drugega, ko me je domače prijel za gumbnico in mi razlagal svojo politiko. Smatral bi jo bil za izborno, če ne bi bil od moje rože odpadel list. Prodajalci slik, igralke, ki so izgledale, na odru nebeško lepo, a so bile našminkane stare ženske, časnikarji, ki so hujskali v svojih člankih, a se samim sebi in čitateljem smejali, če so stali s tovariši pri topli peči v klubu, navidezni pobožnejši in varalice vseh vrst in vseh stanov so dkrušili moje rožne liste, eni porogljivo, drugi resno, toda vsi čudeč se, ko so videli, kako sem se ustrašil, ko so frfotale uboge latvice na tla. Naravno je, da so me kmalu začeli smatrati za občutljivega čudaka. Izgubil sem marsikaterega prijatelja, pridobil si pa nisem nobenega.

Med tem so moji listi dalje odpadali. Sedaj mi je ostal le še eden, in upam, da se mi ta obdrži za vedno. Svež je in krasno diši kakor prvi dan, ko me je razveseljeval s svojimi tovariši. Morda so mi vsi odpadli podelili nekaj od svoje lepote in duha, da mi nadomestijo izgubo. Moja miš je že zdavnaj mrtva, enako njeni otroci in vnuki. Toda ravno pred eno uro sem vprašal mlado miš, o kateri sumim, da je potomka stare, in jo prosil, naj mi razloži, katero končno prevaro predstavlja zadnji list. Z uljudnostjo, ki je bila menda dedščina rodbinske tradicije, je zlezla miš kakor njena prababica na mizo in napravila v slovarju s svojimi zobmi mal znak poleg besede: LJUBEZEN.

SAMO 6 DNI PREKO

z ogromnimi parniki na olje

FRANCE — 3. aprila

PARIS 10. aprila.

Havre — Pariško pristanišče.

Kabine tretjega razreda z umivalniki in tekočo voda za 2, 4 ali 6 oseb. Francoska kuhinja in pijača.

French Line

19 STATE ST., NEW YORK

ali lokalni agentje.

Zastopniki "Glas Naroda"

Zastopniki kateri so pooblaščeni nabirati naročnino za dnevnik "Glas Naroda".

Vsak zastopnik izda potrdilo za svoto katero je prejel. Zastopnike rojakom toplo priporočamo.

Naročnina za "Glas Naroda" je: Za eno leto $6.00; za pol leta $3.00; za štiri mesce $2.00; za četrt leta 1.50. Naročnina za Evropo je $7. za eno leto.

California:
San Francisco, Jacob Lausta.

Colorado:
Denver, Fr. Skrabec; Pueblo, Peter Culig, John Germ, Fr. Janesh; Salida, Louis Costello; Walsenburg, M. J. Baynk.

Indiana:
Indianapolis, Frank Zupančič.

Illinois:
Aurora, J. Verbich; Chicago, Joseph Blish; Cicero, J. Fabian; Granville, Joseph Pershe; Joliet, Mary Bambich, J. Zaletel in John Kren; La Salle J Spelich; Mascoutah, Frank Augustin North Chicago, Anton Kobal, Gertrud Ogrin; Springfield, Matija Barborich Waukegan, Frank Petkovšek.

Kansas:
Franklin in okolico, Anton Seljak.

Maryland:
Kitzmiller, Fr. Vodopivec.

Michigan.
Detroit, Ant. Janezich.

Minnesota:
Chisholm, Frank Goulie; Ely, Jos. J. Peshel; Eveleth, Louis Goulie; Gilbert, Louis Vessel; Hibbing, John Povše; Virginia, Frank Hrvatich.

Missouri:
St. Louis, Mike Grabrijan.

Montana:
Klein Gregor Zobec.

New York:
Gowanda, Karl Sternisha; Little Falls, Frank Masle.

Ohio:
Barberton, John Balant; Cleveland, Ant. Bobek, Louis Rudman, Ant. Sim-Math. Slapnik; Girard, Anton Nagode; Lorain, Louis Balant in J. Kumše; Niles, Frank Kogovšek; Youngstown, Anton Kikelj.

Pennsylvania:
Ambridge, Frank Jakshe; Bessemer, Louis Hribar; Braddock, J. A. Germ; Broughton, Anton Ipavec; Burdine, John Demshar; Conemaugh, Vid Rovanšek in J. Brezovec; Claridge, Anton Kozaglov, Fr. Tushar, A. Jerina: Dunlo Ant. Tauželj; Export, Louis Supančič Forest City, Math Kamin; Farrell, Jerry Okorn; Imperial, Val. Peternel; Greensburg, Frank Novak; Homer City in okolico, Frank Farenchak; Irwin, Mike Paushek; Johnstown, John Polanc in Martin Koroshetz; Luzerne; Anton Osolnik; Lloydell, John Jereb, Midway, John Žust; Moon Run, Fr. Machek in Fr. Podmilšek; Pittsburgh, Z Jakshe, Ig. Magister, Vinc. Arh in U Jakobich; Reading, J. Pezdirc; Steelton, A. Hren; Turtle Creek in okolico, Fr Schifrer; West Newton, Joseph Jovan; White Valley, Jurij Previch; Willock, J. Peternel.

West Virginia:
Coketon, Frank Kocian.

Wisconsin:
Milwaukee, Joseph Tratnik in Jos Koren; Racine in okolico, Frank Jelenc; Sheboygan, John Zorman.

Wyoming:
Rock Springs, Louis Taucher.

NAZNANILO.

Naš potovalni zastopnik
Mr. JOHN ŽUST
bo obiskal rojke v nekaterih krajih države Ohio. Komur je potekla naročnina, naj jo obnovi pri njem. Sprepema tudi naročila za oglase in razne knjige, ki jih imamo v zalogi.

Rojakom ga toplo priporočamo in jim bomo hvaležni, ako mu gredo na roko v vseh ozirih.

Uprava "Glas Naroda".

Prav vsakdo -

kdor kaj išče; kdor kaj ponuja; kdor kaj kupuje; kdor kaj prodaja; prav vsakdo priznava, da imajo čudovit uspeh —

MALI OGLASI

v "Glas Naroda".

Kretanje parnikov - Shipping News

13. marca:
Majestic, Cherbourg; Bremen, Bremen; Andania, Hamburg; New Amsterdam, Rotterdam.

17. marca:
La Savoie, Havre.

18. marca:
Cleveland, Hamburg.

20. marca:
Leviathan, Cherbourg; Aquitania, Cherbourg; Pittsburgh, Cherbourg; Veendam, Rotterdam; Berlin, Bremen

22. marca:
De Grasse, Havre.

23. marca:
Martha Washington, Trst.

24. marca:
Pres. Harding, Cherbourg, Bremen.

25. marca:
Columbus, Bremen; Westphalia, Hamburg.

27. marca:
Olympic, Cherbourg; Ohio, Cherbourg.

31. marca:
Berengaria, Cherbourg; Suffren, Havre; Arabic, Hamburg; Republic, Bremen.

3. aprila:
Majestic, Cherbourg; France, Havre; Volendam, Rotterdam; Muenchen, Bremen; Orduna, Hamburg.

7. aprila:
Mauretania, Cherbourg; Pres. Harding, Cherbourg, Bremen.

8. aprila:
Thuringia, Hamburg.

10. aprila:
PARIS, HAVRE; SKUPNI IZLET. Leviathan, Cherbourg; Homeric, Cherbourg; Belgenland, Cherbourg.

14. aprila:
Aquitania, Cherbourg; George Washington, Cherbuorg, Bremen.

15. aprila:
De Grasse, Havre; Yourck, Bremen.

17. aprila:
Olympic, Cherbourg; Andania, Hamburg, New Amsterdam, Rotterdam.

20. aprila:
Columbus, Bremen.

21. aprila:
Berengaria, Cherbourg; La Savoie, Havre; Pres. Harding, Bremen.

22. aprila:
Bremen, Bremen.

24. aprila:
Majestic, Cherbourg; France, Havre.

28. aprila:
Mauretania, Cherbourg; America, Bremen.

29. aprila:
Berlin, Bremen.

30. aprila:
Levilathan, Cherbourg; Homeric, Cherbourg.

22. maja:
PARIS, HAVRE, DRUGI SKUPNI IZLET.

22. junija:
MARTHA WASHINGTON, TRST; SKUPNI IZLET.

6. julija:
PRESIDENTE WILSON, TRST; DRUGI SKUPNI IZLET.

NAZNANILO.

Rojakom naznanjamo, da je postal naš zastopnik za Cleveland in okolico

Mr. LOUIS RUDMAN,

ki je v Indianapolis, Ind., zastopal naš list nad dvajset let. Pred kratkim si je ustanovil stalno bivališče v Clevelandu ter nam sporočil, da namerava tudi v Clevelandu vršiti isto delo za naš list, ki ga je tako uspešno vršil v Indianapolisu.

Mr. Rudman je mož poštenjak od nog do glave ter mu v vseh ozirih lahko zaupate. Pravico ima pobirati naročnino za naš list, sprejemati denar za oglase in naročila za knjige, ki jih ima Glas Naroda v zalogi.

Rojakom ga toplo priporočamo ter želimo, da mu gredo na roko.

Uprava "Glas Naroda".

Kako se potuje v stari kraj in nazaj v Ameriko

Kdor je namenjen potovati v stari kraj, je potrebno, da je natančno poučen o potnih listih, prtljagi in drugih stvareh.

Pojasnila, ki vam jih zamoremo dati vsled naše dolgoletne izkušnje Vam bodo gotovo v korist; tudi priporočamo vedno le prvovrstne parnike, ki imajo kabine tudi v III. razredu.

Glasom nove naseljniške postave ki je stopila v veljavo s 1. julijem 1924, zamorejo tudi nedržavljani dobiti dovoljenje ostati v domovini eno leto in ako potrebno tudi delj; tozadevna dovoljenja izdaja generalni naseljniški komisar v Washington, D. C. Prošnjo za tako dovoljenje se lahko napravi tudi v New Yorku pred odpotovanjem, ter se pošlje prošnjo v stari kraj glasom nanovejše odredbe.

KAKO DOBITI SVOJCE IZ STAREGA KRAJA

Kdor želi dobiti sorodnika ali svojca iz starega kraja, naj nam prej piše za pojasnila. Iz Jugoslavije bo pripuščenih v prihodnjih treh letih, od 1. julija 1924 naprej vsako leto po 671 priseljencev.

Ameriški državljani pa zamorejo dobiti sem žene in otroke do 18. leta brez, da bi bili šteti v kvoto. Tujerojene osebe se tudi ne štejejo v kvoto. Starši in otroci od 18. do 21. leta ameriških državljanov imajo prednost v kvoti. Pišite nam pojasnila.

Prodajamo vozne liste za vse proge; tudi preko Trsta zamorejo Jugoslovani sedaj potovati.

Frank Sakser State Bank

82 Cortlandt St., New York

Pozor rojaki!

V zalogi imamo

SVETO PISMO

(stare in nove zaveze)

Knjiga je krasno trdo vezana ter stane $3.00.

Slovenic Publishing Company

82 Cortlandt Street New York, N. Y.